

mig for, at der er naaet ikke saa lidt ved Udvalgets Forslag om at føre Grænsen ned til 6,000 Kr.

I den Henseende er der jo adskillige Momenter, man maa have for Øje. Der er for det første dette, at der neppe kan være nogen Fare ved at gaa ned til 6,000 Kr., altsaa at drage disse ganske smaa Arbejdsgivere, som maaske ikke til daglig have fremmed Arbejdskraft i deres Tjeneste, men kun i Ny og Næ have en Arbejdsmand, med ind under den tvungne Forsikring. Der vil ikke ske dem nogen Uret. Vi maa nemlig huske paa, at det her er Ejendomsskyldvurderingerne, som ere Grænsen, og under disse ere, som bekendt, Besætning og Inventar ikke med, og naar vi altsaa sætte Grænsen ved Ejendomsskyldvurdering til 6,000 Kr., er det klart, at man kommer op til en samlet Ejendomsværdi af ikke saa lidt mere, til 8,000 Kr., maaske 9,000 Kr. Navnlig i Jyllands magre Egne er det jo ikke saa ganske lille en Ejendom, der staar for en saadan Vurderingssum, og i Regelen er det en Ejendom, hvor man vil være nødsaget til at holde faste Arbejdere i alt Fald en betydelig Del af Aaret.

Det er den ene Side af Sagen. Den anden Side af Sagen er den, at Risikoen for Landbruget er meget ringe, og Præmien vil komme til at staa i Forhold dertil. Man kan saaledes gaa ud fra, at den Præmie, der vil være at svare, vil være forholdsvis ubetydelig og ikke blive nogen stor Byrde for vedkommende Arbejdsgiver. Lad os f. Eks. tage en af de allermindste Arbejdsgivere, en, som har en Ejendom, der er vurderet til 6,000 Kr., og lad os sige, at han har Brug for en Arbejder 25 Dage om Aaret, saa vil det altsaa sige, at han bliver nødt til at tegne Ulykkesforsikring for 25 Arbejdsdage, og man kan vistnok, efter hvad der er blevet oplyst i Udvalget, saa temmelig sikkert gaa ud fra, at en saadan Forsikring kun vil komme til at koste vedkommende ca. 1 Øre pr. Dag og maaske ikke en Gang det. Det vil altsaa let ses, at denne Udgift i Virkeligheden ikke vil betyde noget som helst for vedkommende Arbejdsgiver, selv om han er en af de mindste Arbejdsgivere, der komme ind under den tvungne Forsikring, og ogsaa under Hensyn hertil

vil der ikke være nogen Fare ved at gaa ned til 6,000 Kr.

Den tvungne Forsikrings Fordele for Arbejderen ere jo ubestridelige, idet alle de Arbejdere, som arbejde hos Arbejdsgivere, der ere under Forsikringspligten, ikke komme til selv at svare noget til deres Forsikring. Som jeg nævnte før, bør Springet derfor ikke være alt for stort mellem den Arbejder, som skal svare Halvdelen af sin egen Præmie i den frivillige Forsikring, og den Arbejder, som falder ind under den tvungne Forsikring, og det, man har naaet ved at flytte Grænsen længere ned, er jo, som jeg allerede har nævnt, en betydelig Udjævning af denne Forskel. Naturligvis medfører det, at der ikke kommer slet saa mange Arbejdere ind under den frivillige Forsikring, men hvis man er enig om, at det er en Fordel ved Loven, at den fører Grænsen længere ned, kan man ikke indvende meget mod det andet, i alt Fald ikke finansielt, idet den aarlige Udgift til Ulykkesforsikring jo vil blive mindre for Statskassen i Kraft af dette Forhold.

I Ændringsforslag Nr. 3 foreslaas det, at man til de Virksomheder, som kunne betegnes som Landbrugets Bierhverv, ogsaa følger Straatækning. Da det jo er en Beskæftigelse som kun foregaar under Landbruget, har man ment, det var rigtigt at sætte ind i § 2, at denne maatte betragtes som et af Landbrugets Bierhverv, saaledes at de Arbejdere, der ere beskæftigede dermed, ere forsikrede. Udvalget er i øvrigt gaaet ud fra, at adskillige andre Ting, som ikke ere nævnte i Lovforslaget, ogsaa maa komme ind under Begrebet Landbrugets Bierhverv. Et saadant Forhold som f. Eks., at der blæser Rygningstørv ned fra Mønningen af Huset, og der bliver sendt en Arbejder op at lægge disse Tørv paa, har man ikke i Udvalget kunnet opfatte som Bygningsarbejde og har ment, det var ganske overflødig, at dette Forhold blev nævnt enten i Ændringsforslaget eller i Betænkningen—men jeg har dog ment, det vilde være rigtigt her at udtale dette som et Udtryk for, hvad Udvalget i saa Henseende har tænkt sig.

Under Ændringsforslag Nr. 4 foreslaas det, at ogsaa private Havebrug, hvor der holdes fast Gartner, tages med ind under